

دومین سمپوزیوم آسیائی انجمن‌های اولیاء و مریبان در دهلهی نو

بجلو برد است ، مشکلاتی که امر و زدرا جتمع
پیدا شده شاید قبلاً وجود نداشته است ، پدر و
مادر و مامعدها بایداول بدانیم مشکل چیست.
پیشرفت‌های صنعتی تحولاتی ایجاد کرده است
و مشکل تعلیم جوانان امر و زی را بوجود آورده
است . ارتباطات جمعی تأثیر فراوان روی
جوانها می‌گذارد و توقعات آنان را در دنیا خیلی
زیاد کرده است جوانان همه چیز می‌خواهند ولی
این خواسته‌ها در سنین مختلف کنترل باید بشود
آنها مقاومت می‌کنند ما هم مقاومت ، در نتیجه
ناسازگاری بوجود می‌آید . وقتی جوان خودش
رادراجت اجتماع گم شده احساس می‌کنند بهیبی گری ،
صوفی گری و اعتیاد متسلسل می‌شود ولی باید
توجه داشت که هنوز هم درصد آنها کم است .
برابر بازرسی شدن آنها باید با ایشان همراه
بود . باید بدانیم چه تعلیمی باید به بچه‌ها بدهیم

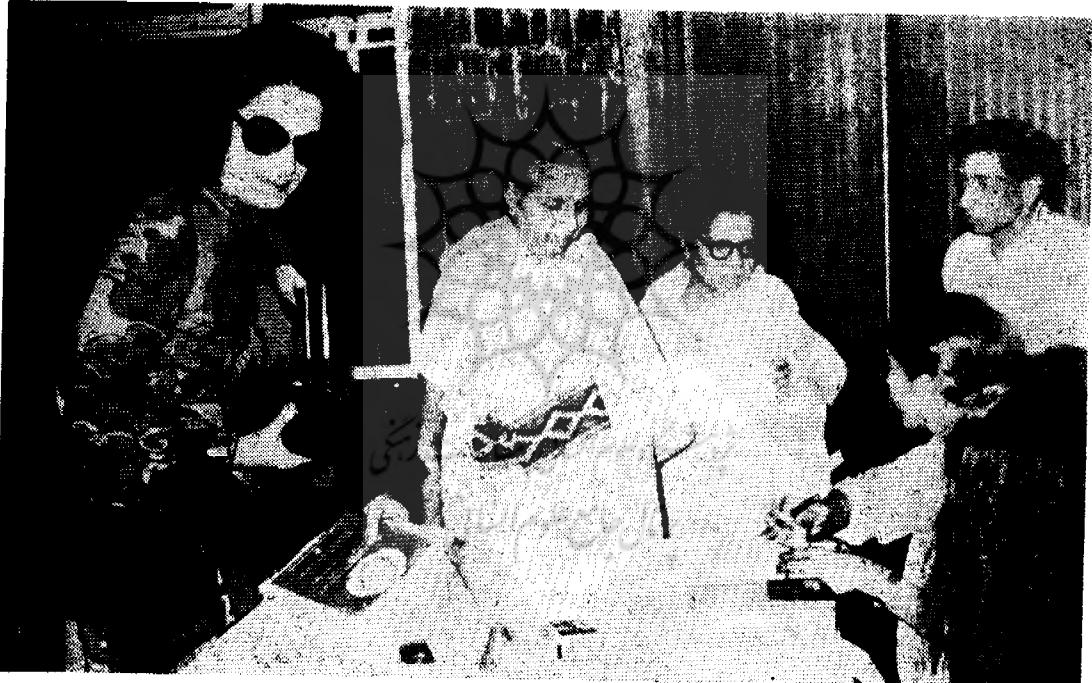
هماظور که در شماره‌های قبل باطلاع
خواندگان عزیز رسید دومین سمپوزیوم آسیائی
انجمن‌های ملی اولیاء و مریبان ایران روز شنبه
دوازدهم اسفند ماه ۱۳۵۱ در دهلهی نو تشکیل
گردید و از طرف ایران خانم دکتر آصفه آصفی
رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل انجمن ملی
اولیاء و مریبان در سمپوزیوم مذکور شرکت
نمودند که سخنرانی ایشان و چند تن از سخنرانان
دیگر در شماره‌های گذشته درج گردیده اکنون
توجه شما را به بیانات سخنرانان دیگر جلب
می‌کنیم .

ناسازگاری جوانان

خانم کماره (از هند) طی نظری گفت:
در قرون اخیر ناسازگاری جوانان موضوع
اساسی است و همین ناسازگاریهای است که دنیا را

روی میآورند

برای تعلیم و تربیت قبل از مدرسه از انجمن های اولیا و مربیان باید کمک گرفت

خانم دکتر آصفی با تفاق چند تن از اعضای سمبوزیوم از کارهای دستی کودکان بازدید می کنند

موقعیت نمی دهید، آنها را کمک نمی کنند آنها را وادار نمی کنند فکر کنند و تصمیم بگیرند، میگویند به پدر و مادر و معلم احترام نمی کنند آیا ماما با آنها احترام میگذاریدم ؟ شما با بچه ها از نزدیک تماس ندارید، آنها را از نزدیک نمیشناسید، پدر و مادر باید با هم و یا هم اساسی ذنگی فرزندشان را بگذارند . خانواده باید با مدرسه تماس و

در مدرسه همه بچه ها اعم از کم هوش و با هوش میخواهند دکتر شوند چرا ؟ برای اینکه پدر و مادر، آنرا میخواهند، اما مملکت ما احتیاج به معلومات متوسط، کارگرو تکنیسین دارد ، آیا باید بطور جددی باین موضوع فکر کنیم ، هنوز بسیاری از پدران و مادران همه تصمیمات را خودشان برای فرزندانشان میگیرند . شما به فرزندانتان

در سالهای قبل از مدرسه است.

اگر در مدرسه و خانه نوع تعلم به کودک بدھند بچه بیچاره‌می‌شود، در جایی که اکثر پدر و مادرها بیسواد هستند، بچه‌ها احتیاج دارند که کسی آنرا تقویت کنند راین موارد انجمن می‌تواند آذان معابری باشد برای روشن کردن پدر و مادر درباره تغییرات و تحویلاتیکه درباره تعلم و تربیت وجود آمده است و در کشورهای پیش فته انجمن اولیاء و مریان به مرآکز تربیتی کمک خواهد کرد.

در مدارس به پدر و مادرهاییکه بتوانند بچه‌هایشان را بهتر تربیت کنند در سال ۱۲۰ روبه از طرف ایالت جایزه داده می‌شود و این کار نتیجه خوب داده است.

همکاری انجمن اولیاء و مریان در تمام سطوح ازد بستان به دیگرستان و تاداشگاه لازم است زیرا می‌تواند کمک موثر برای توسعه تعلیم و تربیت باشد.

بهداشت و تعلیم و تربیت

سخنران بعدی گفت بهداشت و تعلیم و تربیت باید با هم توأم باشند مسئله بهداشت مهمترین موضوع کار است، بچه و قبیله متولد می‌شود ضعیف و ناتوان است برای پیشرفت از نقطه نظر تقدیمه و روانی به کمک بیشتر نیازدارد، بنابراین بایستی قبل از وضع حمل بمادر توجه کرد و بعد از وضع حمل بنوزاد توجه بشود، با تجویز ویتاپین‌های لازم بمادر و تزییق واکسن به کودک بر شد و سلامت کودک کمک کرد زیرا تقدیمه نه تنها در پرورش جسمی کودک اهمیت دارد بلکه در پرورش روانی او تأثیر بسزا دارد.

سخنران دیگر گفت: اگر قبول داشته باشیم که شخصیت کودک از همان روزهای اول پایه گذاری شده باید توجه داشته باشیم که مسئله تقدیمه و

اشعر اک مسئولیت داشته باشند و با یکدیگر همکاری کنند. اگر آنها را در امروز جنسی تعلیم بدھیم پسر و دختر شانه بشانه هم بدون ناراحتی مسائل مشکلات زندگی‌شان را از بین بر میدارند. نقش معلم خلیل مهم است، ذیرا اور تیجه تماس با کودکان تجربه بسیار دارد، ما می‌توانیم از طریق رادیو تلویزیون و مصاحبه با پدر و مادر همکاری کنیم، اگر نتوانیم تغییراتی در فقیرمان بدهیم ناراحتی امروز با نفع جار فرد امبل خواهد شد.

توسعه فکری کودک بسیار مهم است

خانم شیا از هند گفت: مهم نیست کجا باشیم و چه بکنیم، آنچه اهمیت دارد این است که بهتر بتوانیم برای ارتباط خانواده و مری بی بدون تشریفات کار کنیم.

نقش انجمن اولیاء و مریان در تعلیم و تربیت چیزی شبیه کودکستان است که اهمیت و مقامش بیشتر از هر موقع در تعلیم و تربیت آشکار است، می‌شود گفت که پدر و مادر را تشیش سالگی اولین مری هستند، کودک مثل شکوفه ایست که اگر صدمه به بیندازیم میرود و داگر صدمه نمی‌بیند میوه مطبوع میدهد، تازگی‌ها افرادی بخانه‌ها عین وند و طرز شناخت و تقویت افکار بچه‌ها را بمادران می‌آموزند، اگر مادر بیسواند است باید با او وقت و آموزش داد تا بتواند مشکلات را حل کند، مادران باید در باره تربیت کودک در خانه هر چه بیشتر راهنمائی بشوند.

تعلیم و تربیت قابل از مدرسه

سخنران بعدی گفت برای تعلیم و تربیت قبل از مدرسه باینجمن اولیاء و مریان نیازمند است، یعنی می‌شود توجیه کرد که انجمن اولیاء و مریان مجموعه‌ای از تعلیم و تربیت پدر و مادر

خانم دکتر آصفه آصفی و دو نفر دیگر از اعضای سپوزندر یکی از ضیافت‌های کودک در دهملی نوداده شده بود
پرستاری کودک کمک موثری به پیشرفت جسمی و روانی او خواهد کرد ، و نقش معلم تقریباً در این
مدت حل شده است ، شخصیت و مسائل روانی کودک از ۲ سالگی شروع می‌شود و تا ۶ سالگی
ادامه دارد ، در این مدت که کودک در خانه است
قداری تجربه پیدا می‌کند و پروردش می‌ماید ،
سالهای اول پیشرفت جسمی او بیشتر است و کم کم
پر جله‌ای میرسد که شخصیت او کامل می‌گردد و
هیچ‌واهد سر پرست کارخانه و معلم بشود ، اگر
بتوانیم کودک را در بر این آنچه که فکر می‌کند
راهنماei صحیح بگنیم می‌توانیم مطمئن باشیم که
فردی همراه و هم سطح با جماعت بارخواهد .

نقش انجمن اولیاء و مر بیان

خانم جیلمن در باده نقش و کار انجمن اولیاء

بنچیه در صفحه ۵۳

چه کار کند بنا بر این ناسازگاری میکنند، بهتر نیست که در مدرسه و کالج راهنمایانی باشند که انتسابات با سن نوجوان و کودک مطابق شود. تا اینکه در دانشگاه مشکل ناسازگاری پیدا نشود.

دخالت خانواده

آخرین سختگان ضمن سخنرانی مبسوطی که کرد گفت: خانواده بایستی بیش از پیش بکار مدرسه دخالت کند، انجمن اولیاء و مربیان بایستی از دولت کمک بگیرد ولی قدرت خودش را داشته باشد و باید طوری باشد که بمحض اینکه شاگرد در مدرسه قول شد خود بخود پدر و مادر عضو انجمن بشوند و صندوق مدرسه و صندوق انجمن باید فرق داشته باشد، عضویت افراد حتمی ولی حق عضویت حقی نباشد دولت بایستی فقط زمینی بانجمن بدهد ولی بقیه کارها را بایستی خود انجمن انجام دهد.

باقیه جوانان چرا ناسازگار میشوند
مامرا اکثر تجربی بوجود آورده ایم که پدر و مادر بیایند تعلیم بگیرند که هم بتوانند از فرزندانشان بهتر نگهداری کنند و هم بتوانند در کودکستان بکوک کان دیگر برسند.

نماینده تایلند گفت: آنچه که فکر میکنیم و آنچه میگوئیم آنچه انجام میدهیم باهم برابر نیست فاصله زیادی بین فرم اجتماعی و هدف تعلیم و تربیت وجود دارد، نوجوان در مدرسه با دیسپلین مدرسه بزرگ میشود و فکر میکند در کالج دیسپلین را فراموش خواهد کرد و آزاد خواهد شد آنوقت در دانشگاه خودش را بین بزرگترها می بینند، نه دیسپلین وجود دارد و نه تعلیم و تربیت. جوان وقتیکه بدانشگاه میرود نمیداند

کنترول دقیق و بررسی فیلم‌های سینمایی

تعالی اخلاقی جوانان را آگاهانه بعهده گرفته ایست که انجمن نماینده ای در کمیسیون بررسی و تصویب نمایش فیلم‌های داشته باشد تا اگر انجام و تحقق آن کمال طلوبی که در قانون پیش‌بینی شده مطمع نظر نیست لااقل در سطحی که انجمن اولیاء و مربیان وظیفه مندوختی اخلاق و تعالی تربیت نوجوانان است بمرحله اجراء درآید، و از نمایش فیلم‌های محرك جنسی برای نوجوانان جلوگیری بعمل آید.

در جمعی هم خود را مسئول نمیداند که جلوی نمایش آنها را بگیرد باشد که این مقام راه کشای بررسی عمیق و همه جانبه‌ای در زمینه نمایش فیلم‌های جوانان خوب و آموزنده و حداقل فاقد جنبه‌های گمراه کننده و فاسد کننده اخلاق جوانان باشد و پیشنهاد من بعنوان یک همکار صادق انجمن که بزرگترین تکلیف و رسالت بهسازی اجتماعی و

قبيل فیلمها نمیشوند لاقـل نمایش آنرا محدود سازند و از جوانان کم سن جلوگیری کنند.

دیدن یک صحنه فوق الماده مجرم جنسی برای دختر پسر خردسالی که هنوز آماده دیدن این صحنه‌ها نیستند از نظر روحی و روانی هم عذاب آورده کمراه کننده است، این قبیل فیلمها را در تهران بزرگ نمایش میدهند و همچ